

MARIBORSKI DELAVEC

Političen list.

Naročnina znaša:

Z dostavljanjem na dom ali po pošti K 5'50 mesečno.
četrtletno K 16'50.
Če si pride naročnik sam v upravništvo po list: Me-
sečno K 5'—.— Inzerati po dogovoru.

List izhaja vsak delavnik po 5. uri po-
poldne z datumom drugega dne.

Posamezna številka stane 30 vin.

Uredništvo in uprava:

Narodni dom (vhod iz Kopališke ulice)

Telefon št. 242.

Ogrska šola.

Naši socialni demokrati so pričeli nekako kôketirati z ogrskimi komunisti, z nemškimi špartakovci in z ruskimi boljševiki. Rešitve svetovnega vprašanja pričakujejo od socialne revolucije, ki je svoje uničevalno delo pričela na Ruskem, se razširila s pomočjo milijonov ruskih rubljev na Ogrsko in Nemško ter se skuša zdaj vgnezditi tudi v Nemški Avstriji in v češkoslovaški republiki. Značilno pri tem je, da ideja kot taka ne pridobiva ljudstva za se, marveč edinole denar. Pri vseh pučih in recimo socialnih revolucijah, ki so se dosedaj izvršile, je igral denar glavno vlogo. Plačani brezposelni ljudje so zapisali na svojo zastavo »socialna revolucija« ter šli na cesto s puško, revolverjem in ročno granato, da s temi tremi koristnimi predmeti vbijejo v glavo ljudem edinozveličavni nauk boljševizma, komunizma itd.

Najlepši vzgled, kake cvetke poganja komunizem, imamo na Ogrskem. Bela Kun je napravil iz Ogrske pravo obljubljeno deželo, tako da danes Ogrsi lahko rečejo »extra Hungariam non est vita«. Te dni smo dobili nekaj

oficialnih poročil z Ogrskega o ondotnih razmerah. Poverjenik za finance Lengyel je imel nagovor, v katerem je izjavil, da je finančna kriza premagana. Vprašali smo se takoj, kako mu je bilo mogoče to storiti. In če je to storil, tedaj je vendar komunizem zdrava stvar. Torej, kako je rešil finančno krizo, ta ženialni ljudski poverjenik? Tiska bankovce ter kuje novce, preide k »samostojnemu denarnemu zistemu« s tem, da odpravi modre bankovce in tiska bele in se s tem »osvobodi od sosednih držav«. Tako je sam rekel. Ta metoda je tako zelo zabavna, da bi bil zločin proti humorju, če bi hoteli resno govoriti o neumnosti, ki jo hoče ta ženialni ljudski poverjenik natveziti človeštvu. Ogrsi so namreč s tem znova dokazali, da temelji njihovo razmerje k pojmu denar na zelo obširnih praktičnih izkušnjah. Prav dobro namreč vedo, kako se denar tiska, pridobiva in pa zapravlja. Druzega pa ne vedo. In menda jih kaj druzega tudi ne zanima. Industrija in trgovina sta postranska stvar. To so hoteli prej na Ogrskem nacionalizirati. Danes so pa prišli do spoznanja, da je boljše, če industrija in trgovina po-

ginita. To razvidimo tudi iz neke oficijelne brzojavke iz Budimpešte. Produkcija je nazadovala, in sicer od Károlyia do Kuna za deset do trideset, od miru pričeni pa za petdeset odstotkov! Kdo je to zakrivil? Morda kapitalisti? Ne, oficijelna brzojavka celo obžaluje, da je prenehala »kapitalistična delavska disciplina«, kakor se s svojega stališča izraža naravnost veleizdajalsko. Ali je morda temu kriva protirevolucija? Ne, tudi ta ne, marveč, in tudi to trdi ogrska vlada sama, »nezadostna komunistična samozavest delavcev«. Kaj je torej z ono znamenito komunistično svetovno dušo, če morajo zopet uvesti akordne mezde, ker sicer izgine ves ta sen? Morda so pa ljudje vendarle drugačni, nego si jih predstavlja Bela Kun?

In kar je najbolj značilno med vsemi temi vestmi: Sovjetska vlada pozivlje prebivalstvo, naj zapusti Budimpešto, in nazivlje to podjetje »velikopotezno razbremenilno akcijo«, ne da bi blagohotno pripomnila, da gre za zadnji poskus, rešiti Budimpešto pred lakoto in smrtjo.

In ta sovjetska vlada ima pogum svoje ideje širiti tudi v sosednje države.

Drago V.

Pri nas in drugod.

I.

Veselo rezgeta vranec, ki ga z močnimi rokami drži Pavletov Janez; nedeljsko opravljjen ter s ponosnim obrazom kočijaži po beli cesti proti vaški cerkvi. V vozu pa sede gostje v narodnih nošah. Starikava ženica drži belo butarico v rokah, skrbno pokrito. Tu in tam se sliši iz malega komaj tri pediti dolgega zavoja tenek, jokajoč glasek, kateri nam pove, da se vozi mlado, jedva dva dni staro bitje prvič v svojem mladem življenju v svet; v cerkvi naj se ga sprejme med poštene kristjane. Mladi oče skrbno gleda na zavojček, v katerem se lahko giblje in kremži njegov ponos. Prvenec je — sinko. »Kaj veš Ti mali«, si misli oče, »o svetu, kaj o vojni, kaj o mirovni konferenci, kaj o ljudskem glasovanju v Dalmaciji? Ti si še bel listek, na katerem ni zapisala usoda niti jedne črke. Blagor Ti!« — — —

Cerkvena ceremonija je bila jedva končana, in že je mladi državljan pokazal, da ima pravico do eksistence. Drl se je ter zvijal, pačil obrazek kakor ognjevit in prenapet govornik, kojemu se vedno ugovarja. A razburjenost je

kmalu minila, in kmalu je na vozu zaspal fantek, in spal spanje pravičnega.

V zalo okinčani sobi so čakali gostje na svežega kristjančka ter modrovali o njega bodočnosti. Ko so prinesli novorojenčka v sobo, so ga položili blede materi v naročje ter primerjali rudeči obrazek z rudečim obrazom očetovim. »Celi oče«, »oh taka sličnost«, »fant pa tak« itd. itd., so se čudili, ter hvalisali gostje. Boter pa pristopi z važnim obrazom k malemu, mu narahlo vzdigne nežno glavico ter mu položi pod zglatve stotak z besedami: »Sreča naj te spremlja, naj Te nikdar ne muči pomanjkanje, mali moj.« Veselo zažvenketajo kozarci, smeh in petje se razlega po sobi. Krst traja do pozne noči. Fantek mirno spava.

II.

Blizu Arandjelovaca tam doli v Srbiji leži malo selo. Iz tega sela vodi kamenita pot proti borni cerkvi, v kateri čaka skromen stari pop na novorojenčka ter očeta njegovega Sabiča Jovana, kateri mu je bil naznanjen za krst. Stara ženica nese butarico, iz katere se sliši tenek glasek; oče — invalid se opira ob palico, viha si dolge črne brke ter skrbno gleda na zavoj, v katerem leži njegov ponos — sinko,

Vojni otrok je. Sedem let se je bojeval oče, samo enkrat je obiskal mlado ženko, in takrat najbrže položil temelj mlademu življenju.

Ljubeznivo je svečenik odkril zdravega rujavega fantka, ga blagoslovil, ter sprejel med vernike.

Ko so dospeli z mladim človečkom domov, so že čakali domačini v pestrih nošah, ženice in deklce na zaželjen prihod. Mati je prožila roke po prvorojencu. Poljubila ga je nežno ter tiho molila zanj. V sobi so se oglasile tamburice, črno vino se je leskatalo v kozarcih. Tužne, starodavne pesni o junakih so se glasile, na vse zadnje je še »kolo« pomagal občemu razpoloženju.

Takrat se vzdigne stari boter, stika po skrinjah, ter privleče star handžar, umetno deian, z krasnim ročajem. Ž njim se oprezno približa detetu, vzdigne mu glavico ter položi handžar pod zglatve z besedami: »Sinko, bodi junak; ne poznaj straha, a poznaj vsikdar svobodo, ljubi domovino. Raje te vidim že sedaj mrtvega pred seboj, kakor pozneje živega — izdajico. Bog naj Ti gladi pot življenja, gladi pa si jo tudi sam. »Še enkrat bodi in ostani — junak.«

Videli smo, da se povsod, tudi pri nas dobe elementi, ki za dober denar pri-sežejo na prapor ogrskih komunistov ter skušajo zanesti te za vsak narod uničevalne ideje med ljudstvo. Toda naš slovenski narod se že danes zahvali za vsak najmanjši poskus, vcepiti mu tudi le kapljico teh idej. Naša država se bo brez blagohotnega sodelovanja Trockega, Ljenina in Bele Kuna ter brez spomina na „junaka in mučenika“ Liebknichta in Roze Luksenburgove, razvijala ter razvila v zdravo, gospodarsko dobro podprto in narodnostno ujedinjeno skupnost. Dobro pazimo na vsakogar, ki bi hotel naš narod zastrupljati s temi idejami in onemogočimo mu delo, predno bi rodilo najmanjši sad.

Političen pregled.

Narodno predstavništvo. — Program dela pred počitnicami. Beograd, 20. junija. V torek se je pod predsedstvom dr. Draže Pavlovića vršila medstrankarska konferenca vseh poslancev, strank in klubov. Za Demokrasko zajednico je govoril dr. Marinković, ki je zastopal zahtevo demokratov, da se mora agrarna reforma na vsak način rešiti v Narodnem predstavništvu pred poletnim odmorom. Njegovemu predlogu se ni ugovarjalo. — Anton Kristan je zahteval remeduro pri tihotapstvu, ki še vedno cvete. Končno se je sporazumno ugotovil poslovni program Narodnega predstavništva. Novi poslovnik. — Agrarna reforma. — Vojni zakonski projekt o izrednih višjih solah. — Porotna sodišča. — Zakonski projekt poslanca Ribnikarja proti tihotapstvu. — Nekateri manjši predlogi. — Medstrankarska konferenca je soglasno zaključila, da je treba razventega vsekakor pred poletnim odmorom rešiti vprašanje vojne doklade za uradništvo in učiteljstvo. — Poletni odmor zbornice prične 15. julija.

Scotus Viator (Seton Watson) na Češkem. Znani angleški publicist Scotus Viator (Seton Watson), urednik londonskega lista »Times« in izdajatelj revije »New Europe«, se je mudil v zadnjem času na Češkem, kamor je prispel iz Pariza, da se informira o položaju v Češko-slovaški. Bil je gost predsednika češkoslovaške republike dr. Masaryka. Te dni se je vrnil v Pariz, naglašajoč, da smatra za potrebno, da takoj odpotuje v Pariz, ker mora antanto opozoriti na neka dejstva, ki so v velikem interesu češkoslovaške države. Ob svojem odhodu je dal češkim listom na razpolago članek, v katerem pravi med drugim: »Bil sem 3 mesece v bližini mirovne konference in zdi se mi, da igra na konferenci gola nevednost veliko večjo ulogo, kakor pa nameravano zla volja«; na drugem mestu daje Čehom ta-le nasvet: »Čim manj Madžarov in Židov ste primorani anektovati, tem bolje za vas in Slovaško.«

Nemci aretirali ameriško misijo. V aršava, 17. junija. Nemški vojaški poveljnik v Litvi je dal aretirati ameriško misijo pod vodstvom polkovnika Greena pod pretvezo, da je osumljena vohunstva. Litevska vlada je proti temu protestirala. Nemški vojaki so priredili burno demonstracijo pred poslopjem, kjer so bili internirani člani ameriške misije. Na energično intervencijo litevske vlade je nemški vojaški poveljnik izpustil na svobodo vse člane ameriške misije, ker se je zbal diplomatskih komplikacij.

Dnevne novice.

Odvetniški in notarski uradniki v Mariboru so imeli dne 18. junija 1919 stanovsko zborovanje, kjer so soglasno sklenili

ustanovitev lastnega društva odvetniških in notarskih uradnikov za celo mariborsko sodno okrožje s sedežem v Mariboru. Narodni preobrat v Mariboru je pokazal potrebo, da se organizira v tem mestu tudi ta stan ter intenzivno sodeluje povsod, kjer so dosedaj po večini nastopali številni nemški tovariši, ki pa se nikdar niso hoteli pridružiti našim stanovskim društvom, marveč so se po svoje organizirali z njih tovariši po Gradcu in Dunaju. Odkar je uveden novi civilno pravdni in izvršilni red in zlasti, odkar je raztegnjeno sodno zastopanje v smislu § 31 c. p. r. tudi na v to vsposobljene pisarnovodje, se ustroj pisarniškega poslovanja po vsem razlikuje od uradovanja pod starim civilno pravdnim redom. Kakor se sedaj zahteva mnogo več znanja in odgovornosti pri sodnih uradnikih ter se jim je temu primerno izpremenilo njih naslove in uredilo plače, tako je tudi v odvetniških in notarskih pisarnah nastala potreba po stalnih, discipliniranih uradnikih z večjo izobrazbo, da morejo vršiti odgovorno službo v razbremenjenju šefov, v zadovoljnost strank in olajšanju sodnega postopka. Temu primerno je urediti tudi njih imenovanja in plače. Vse potrebne korake bode novo društvo sporazumno s tovariškimi društvi v Celju in Ljubljani podvzelo. Na zborovanju se je nadalje soglasno sklenilo, da se mariborski tovariši pridružijo znani resoluciji Celjskega društva odvetniških in notarskih uradnikov z istimi zahtevami in predlogi in da se te resolucije odpošlje odvetniškim in notarskim zbornicam ter odvetniški zvezi. Društvo je prepričano, da mu bodo zlasti v tem času svetovnih preobratov, ko se ustanavlja nove države, ko se vjedinjujejo posamezni narodi, ko iščejo zaščite in uspehov vsi sloji v njih stanovskih organizacijah pristopili brez izjeme vsi odvetniški in notarski uradniki in uradnice, vstevši kandidate kot redni, odvetniki in notarji pa kot podporni in ustanovni člani po celem okrožju mariborskega sodnega okraja. V pripravljajni odbor so izvoljeni: Pisarnovodje: Dragotin Gilčvert (pisarna dr. Rosina), Franjo Moreše (pisarna dr. Rapoc) in Franjo Moškon (pisarna dr. Serbec), ki sprejemajo priglasbe ter dajejo vsa potrebna pojasnila.

Stalno gledališče v Mariboru. Nekdo, ki ni prijatelj podpisov, je začel v mariborskem in ljubljanskem časopisju boj za stalno gledališče v Mariboru, pri čemur je dožil dramatično društvo spanja in brezbržnosti. Boj in očitanje sta popolnoma nepotrebna, kajti nikogar ni, ki bi ne pozdravil stalnega gledališča z največjim veseljem, odbor dramatičnega društva pa je pretresaval vsa ta vprašanja in ni on kriv, da ni imel doslej v tej zadevi uspehov. Po mojem osebnem mnenju bi imel dopisnik več zaslug, če bi bil stopil z dramatičnim društvom v stik, kakor da ga napada. Ker pa se razpravlja o gledališču že v javnosti, dovoljujem si objaviti svoje lastno mnenje ki, povdarjam izrecno, ni odborovo. Da bi se gledališka sezona lahko otvorila, o tem ne dvomim. Čeravno računim na bogate subvencije, se vendar bojim, da bi prišlo podjetje v lastni režiji do poloma. Slovenski živelj v Mariboru obstoja danes največ iz uradništva. Uradniška para pa si gledališča ne more privoščiti in kakor vse kaže, to v bodočnosti manj ko danes. Razven tega bo dobil denar kakor upamo skoraj vsaj neko vrednost in tedaj bo občinstvo začelo zopet štediti in bo posečalo gledališča zopet manj. So torej samo finančni pomisleki. Le mislimo da imamo samo dvajset igralcev, če dobivajo ti le po tisoč kron na mesec; znaša to že za igralce dvajset fisoč kron. Prevdarni možje dvomijo, da bi zmogel slovenski Maribor to vsoto poleg drugih potrebnih mesece za mesecem. Mogoče pa je tudi temu nasprotno mnenje. Dramatično društvo pa se po mojem mnenju ne more spuščati v špekulacije in prevzeti rizika, ker nima v ta namen potrebnega kapitala. Za svojo osebo pa predlagam: dramatično društvo naj prevzame mestno gledališče, razpiše ravnateljsko mesto in prav nič ne dvomim, da se bo našel podjetnik, ki si bode upal prevzeti na se riziko, ako mu prepusti dramatično društvo vsaj za prvo leto vse dohodke in si pridrži v gledališkem svetu le pravico izbiranja iger. V trgovskem oziru pa mu prepusti prosto roko. Dr. P. Strmšek.

Promet v Celovec je dovoljen. Dovoljenja dajejo polic. ravnateljstvo v Ljubljani, okrajno glavarstvo v Celju in Mariboru. To dovoljenje vidira vsakokrat komanda Dravske divizijske oblasti v Ljubljani, oziroma obmejno poveljstvo Maribor in komanda mesta Celja. Kot potno dovoljenje zadostujejo izkaznice z istovetnosti opremljene slike. Pripomnjeno pa mora biti na istih izrecno dovoljenje za Celovec. Za vsako potovanje mora biti potrjeno, če se potnik v drugič vozi, vnovič priskrbljeno.

Okrajno glavarstvo v Mariboru je sprejelo večjo zalogo žvepla za vinograde. Prodaja se pri petrolejski družbi v Mariboru, Grajska ulica šte. 8, in sicer po 8-50 K en kg. v nadrobni razprodaji. Zaloga je velika in se prodaja tudi vinogradnikom drugih glavarstev.

Vojni ujetniki. V okolišju mariborskega okrajnega glavarstva se od časa vojne nahaja prostovoljno še 32 bivših ruskih ujetnikov (moštvo), od teh je 8 pripadnikov sedanje poljske države.

Pod sekvester se je postavilo imetje Emila Weigelja, gozdarja graščine Bistrica. Za sekvestra je imenovan dr. Urban Lemež, odvetnik v Slov. Bistrici. Nadalje se je postavilo pod sekvester: vse imetje društva »Deutsch-Österreichischer Alpenverein« v območju Slovenije; za sekvestra je imenovan Makso Hrovatin, tiskarnar v Ljubljani; nadalje premoženje tovarne Steinklauber na Pragerskem; za sekvestra je imenovan dr. Jožef Pučnik, odvetnik v Slov. Bistrici; ravnatako tudi premoženje barona Twickelna v Krčevini, sekvester je Josip Blažević, ravnatelj vinarske šole v Krčevini.

Pod državno nadzorstvo je postavila daželna vlada tvrdko »Kupfer- und Messingwerke Brüder Sternberger«, Gor. Bistrica pri Slov. Bistrici. Za nadzornika je imenovan Ivan Rebek, stavbni in umetni ključavničar v Celju.

Korupcija pri razdeljevanju tobačnih izdelkov. Imam od meseca aprila tobačno karto ter mi je nakazana za dobavo tobaka trafika Karoline Handl na Tegethofovi cesti. V teh treh mesecih sem opetovano poslal uradnico s karto po tobačne izdelke. V vsem času sem dobil samo enkrat 10 »kratkih« smodk, drugega nič. Vedno je bilo polno zavlačevanj in izgovorov. Danes, ko je bila zopet tobačna izdaja, poslal sem popoldne po tobačne izdelke, ki mi po karti pritičejo. Prodajalka je odvrnila, naj pošljem zvečer ob 6. uri, ko bode »milostljiva« v prodajalni. Ob 6. uri šel sem po uradu sam tje ter res našel to »milostljivo« v prodajalni. Bil sem več kot gotov, da dobim v tretjem mesecu vsaj enkrat to, kar imam pri vsakokratni oddaji dobiti. Razočaran pa sem bil, ko mi trafikantinja nemški odgovori, da nima niti jedne smodke več, da naj počakam do prihodnjega izdavanja. To je vendar odveč, da človek niti v tretjem mesecu prvi dan izdaje ne dobi tega, do česar ima po karti štirikrat na mesec pravico. Zakaj so potem karte, ako smejo trafikantinke privatno svojim nemškim »miljencem« brez kart razprodati že prvi dan vse, kar nam drugim na karte pripada. Po kavarnah in gostilnah je dovolj vržink in drugih prijetno dišečih smodk, ki jih natakariče gotovo ne dobivajo na karte, a gost mora tam plačati 2 do 3 K za jedno veržinko, ako si hoče privoščiti ta luksuz. V vojskinem času za navadne odjemalce tudi ni bilo pri trafikantinjah tobaka. Če pa je prišel tje kmet s polno korbico jaje, masla itd. ali trgovec s svojimi naturalijami, našla je trafikantinja takoj svoje zaloge namenjene za »zamenno« in nosili so se iz trafik neopravičeno celi paketi. V Jugoslaviji se ta korupcija ne sme dalje trpeti. Nereelnim trafikantinjam naj se takoj odvzame trafike ter jih odda poštem invalidom, kakor jim je to od deželne vlade že zagotovljeno. Poklicane oblasti opozarjamo na ta in slične nereelne slučaje. Uradnik

Obrtno gibanje v mariborskem okraju meseca maja t. l. Obrtni list, oziroma koncesija je podeljena Ivanu Lušniku v Zg. Radvini za slikarstvo in pleskarstvo, Karolini Golob v Selnici o. Dr. za branjarijo, Antonu Dietnerju pri Sv. Lovrenca n. M. za branjarijo in trgovino z vinom, pivom in moštom v zaprtih steklenicah,

Francu Garbu v Pobrežju za igranje na harmoniko, Justinu Rihteriču pri Sv. Trojici za s. darstvo, Ivanu Muršecu v Sp. Poljskavi za mlin, Karlu Schnepplerju v Cirknici za trgovino z vinom, pivom in sadjevem v zaprtih steklenicah, Mariji Haunig pri Sv. Lenartu v Slov. gor. za trgovino z mešanim blagom, Karolu Leutschacherju v Radvini za branjarijo, Leopoldu Vorše-ju v Šmartnem n. P. za trgovino z mešanim blagom, Frideriku Kermeku pri Sv. Benediktu za branjarijo in trgovino z deželnimi pridelki, Ivanu Hladeju v Jelovcu za trgovino z lesom, Antonu Joštu v Zg. Bistrici za trgovino z lesom, Jožefu Kodru pri Sv. Lovrencu za žago, Hedviki Lobe v Krčevini za branjarijo, Avgustu Krebsu v Selnici o. M. za godčevsko obrt, Alojziju Turničku v Framu za krojaštvo in Elizabeti Bibič v Pekrah za gostilno. Odglasili oziroma opustili so: Marija Halecker v Pekrah, gostilno, Ema Leske v Rušah trgovino z mešanim blagom, Franc Planinc v Račah mesarijo in Franc Smogavec v Framu krojaštvo.

Zveza jugoslovanskih železničarjev podružnica Maribor vabi vse članke na shod, ki se vrši v nedeljo 22. t. m. ob 1/2 11. uri dopoldne v dvorani Narodnega doma v Mariboru s sporedom: 1. Zboljšanje gmotnega položaja železničarjev. 2. Slučajnosti. Tovariši agitirajte za shod in udeležite se ga polnoštevilno. Odbor.

Ameriška pomoč za otroke. Nakaznice za prehranjevalne dodatke za otroke do 10 let se bodo izdajale v pisarni za izdajo krušnih kart (poslopje magistrata v pritličju, kjer je bil prej zglasevalni urad) za začetne črke A—G dne 25. junija, H—L dne 26. junija, M—R dne 27. junija, S—Ž dne 28. junija vsakokrat dopoldne od 9 do 11. Pokazati se mora nakupovalna izkaznica. Izdaja prehranjevalnih dodatkov se vrši od 30. junija naprej in bode tozadevno izšlo še natančnejše obvestilo. Sprejeti predmeti se smejo porabiti samo za otroke, katerim so namenjene. Podaritev ali prodaja se bode kaznovala in sicer bode kaznovan dajalec in jemalec. Odvzeta bode tudi nakaznica in z njo pravica do nadaljnjih prejemkov.

Dražba vina. Mariborsko okrajno glavarstvo proda v ponedeljek dne 23. junija 1919 na javni dražbi 9100 litrov vina iz leta 1917 in 5800 litrov belega vina iz leta 1918. Vino se nahaja v kletih tvrde Hausmanninger, Goethejeva cesta št. 1, kjer se vrši dražba, ob 8. uri predpoldne.

Iz Ptuja. Finančni koncipist in vodja davčnega okrajnega oblasti v Ptuju dr. Konrad Šmid je poklican v nadaljnje službovanje k generalni direkciji carine v Belgradu.

Izpred sodišča.

Iz porotne dvorane.

V sredo, dne 18. junija.

Dva nevarna mlada zločinca.

V noči od nedelje 3. novembra 1918 na ponedeljek je bilo vlomljeno v klet posestnika Čagranu v Mezgovcih. Storitci so prišli skozi streho na nov in s cementom zidan obok kleti, ga predrl in nameravali ukrasti vino. V klet sta vlomila brata Martin in Franc Kukovec iz Tibolc, ki sta pri razpravi izjavila, da vina nista ukradla, ker jima je bilo — prekislo. Proti temu je ogorčeno protestiral posestnik Čagran, češ, da je vino prodal liter po 6 K! Vlomilca sta torej pustila vino in sta odnesla en sodček, sekiro, motiko, cev in še nekatere druge malenkosti, pokvarila sta ključavnico in šla k sosedu Hrgi gledat, kako vino ima on. Na enak način sta prišla v klet kakor pri Čagranu in ker se jima je Hrgovo vino bolj dopadlo kot Čagranovo, sta djala sod na pipo, napolnila seboj prineseni sodček, se tudi sama napila in odnesla še nekatere druge reči seboj.

Ravno isto noč med 9. in 10. uro je slišal posestnik Jakob Cajnkar pri svojem vinogradu v Tibolcih hoditi nekega tujca na podstenju. Začel se je kregati in da bi neznanca pregnal, je stopil vun in šustrelil trikrat v zrak, nato pa se vrnil v svojo sobo. Čez par minut je padel skozi okno strel v

sobo, ki je zadel Cajnkarja v desno oko. Neznanec je nato stopil v sobo, iztrgal na tleh ležečemu Cajnkarju žepno uro in veržico, mu vzel iz žepa mošnjo z denarjem, mu pobral čevlje, puško, servijete in še nekaj drugih reči.

Dva meseca se ni moglo zvedeti, kdo je Jakoba Cajnkarja oropal in ga na glavi tako poškodoval, da je popolnoma oslepel. Slučajno so potem orožniki naredili pri Kukovcu v Tibolcih hišno preiskavo po eraričnih predmetih in so pri tem našli servijete z monogramom J. C. Sumili so takoj, da so to servijete, ki so bile odnešene Cajnkarju, a Kukovčevi so to trdovratno tajili in so trdili, da so jih našli za svojo hišo. Končno pa je stari Kukovec izdal svoja sinova Martina in Franca Kukovca in oba sta v preiskavi in pri današnji razpravi priznala, da sta izvršila vlom pri Čagranu, pri Hrgi in pri Cajnkarju.

Dočim je Franc Kukovec v preiskavi povedal, da sta šla z bratom Martinom k Cajnkarju, da bi ga oropala in da je v to svrhu vzel Martin svojo puško seboj, je pri razpravi spremenil Franc Kukovec svoje navedbe trdeč, da sta šla (v nedeljo zvečer!) obrezavat repo. Martin je baje vzel samo pištolo seboj, da bi se branil pred psi.

Razen tega je Martin Kukovec priznal tudi neke tatvine pri trgovcu Miklu pri Sv. Marjeti, tajil pa je tatvino pri posestnici Antoniji Ozmeč v Tibolcih, katere je bil tudi obtožen.

Porotniki so glede Martina Kukovca zanikali vprašanje na rop pri Cajnkarju z 8 glasovi, soglasno pa so pritrdili vprašanju na težko telesno poškodbo s trajnimi posledicami in na tatvine pri Cajnkarju, Čagranu in Hrgi.

22letni Martin Kukovec, ki je bil navzlic svoji mladosti že 4 krat predkaznovan za voljo tatvine, je bil obsojen na 7 let težke ječe, njegov brat Franc Kukovec, ki je pomagal krasti pri Čagranu in Hrgi, pa na 4 mesece težke ječe. Franc Kukovec je prestal svojo kazen že s preiskovalnim zaporom in je šel takoj domu.

Zadnje vesti.

(Posebna telefonska in brzojavna poročila „Mariborskemu delavcu“).

Celovec je še naš.

Špital na Dravi, 20. junija. (K. U.) Poročila, da so Jugoslovani zapustili Celovec, niso resnična. Cestnega prometa med St. Vidom in Celovcem Jugoslovani ne ovirajo. Železniški promet je že prost, brzojavi in telefonični razgovori so pogojno dovoljeni.

Wilson v Bruselju.

Pariz, 18. junija 1919. Reuter poroča: Predsednik Wilson se je danes odpeljal v Bruselj.

Ultimatum Nemški Avstriji.

LDU. Ženeva, 19. junija. »Temps« poroča: Ententni odgovor na avstrijske protipredloge bo vseboval isti ultimatum, kakor je bil podan Nemčiji. Aliiranci so odločeni, da za vsako ceno završijo mirovno pogodbo do 10. julija.

Italijani hočejo zasesti Vorarlberško.

LDU. Bregenc, 18. junija. »Reichspost« javlja: Italijani začenjajo zasedbo Vorarlberške. V deželnem zboru je bilo stavljeno vprašanje, če je vlada o tem obveščena. Deželni glavar je zanikal in ukazal na pravico zasedbe po pogodbi o premirju.

Mirovna pogodba se objavi

LDU. Pariz, 20. junija. Svet petorice je sklenil objaviti mirovno pogodbo entente. Objavljena bo istočasno v Parizu in Londonu.

Madjarski napadi.

LDU. Praga, 20. junija. Včeraj so začeli Madjari z novimi napadi ne velikem delu fronte. Armadna grupa Emoque: Vkljub ponovnim poskusom neprijatelja na različnih

mestih ni nikake izpremembe. Armadna grupa Mittenhauser: Izhodno Komarna so obstreljevali sovražni monitori s podporo artilerije naše postojanke. Napad je bil naperjen proti Novim Zamkom in mostu čez Nitro. Proti večeru se je neprijatelju posrečilo priti čez reko. Z našimi protinapadi smo ga vrgli zopet nazaj, ter mu prizadejali težke izgube.

Nemški delegati proti mirovni pogodbi.

Berolin, 20. junija 1919. O razpoloženju nemške delegacije se more po pogovorih z vodilnimi člani sporočiti, da smatrajo koncesije za tako malenkostne, da morajo odklanjati odgovornost za podpis. Delegacija je med vožnjo v Weimar izdelala pismen votum, ki so ga predvčerajšnjem izročili kabinetu. Ta votum pride do zaključka, da se pogodba ne sme podpisati. Vsi člani delegacije stoje na tem stališču. Tudi gospodarski izvedenci so prepričani, da Nemčija v tej obliki ne more podpisati.

Revolucija v Italiji.

LDU. Curih, 19. junija. »Züricher Post« poroča iz Londona: Angleški socialisti, ki se je iz Italije vrnil v Švico, izjavlja, da je italijanska socialistična stranka zelo močna. Postopanje aliirancev na mirovni konferenci je delavstvo na Francoskem, v Italiji in Švici bolj poglajalo v radikalizem, kakor bi to moglo storiti vabljenje enega rodu revolucionarcev. Mac Donald smatra, da je Italija zrela ne samo za splošno stavko, temveč tudi za revolucijo.

Nemčija ne pride v zvezo narodov.

LDU. Saint Germain, 16. junija. (Zakasnelo.) »Temps« skuša v uvodniku dokazati, da so skoro vse določbe mirovne pogodbe z Nemčijo provizoričnega značaja in da bodo dobile svojo pravo obliko potom plebiscitov, poznejših določb itd. Ako bodo Nemčijo res v bližnji bodočnosti sprejeli v zvezo narodov, bi trajnost sedanje mirovne pogodbe ostala zelo dvomljiva. List sklepa, da bi bilo posebno nevarno tudi v drugih državah bivše Avstro-Ogrske, v baltskih pokrajinah in ob Adriji puščati začasno stanje.

Francozi pripravljani.

Frankfurt, 20. junija. V Höchstu je pripravljenih za vkorakanje v Frankfurt 20.000 Francozov in 100 tankov.

Nemčija bo sprejela.

Berolin, 20. junija. V splošnji zmešnjavi, ki vlada v Weimarju, se more le eno konstatirati, da bodo mirovni pogoji z veliko večino sprejeti. Gre le za obliko. Centralni svet nemške socialistične republike je izdal izjavo, da se mora pogoje brezpogojno sprejeti.

Demisija italijanskega ministrstva.

Rim, 19. junija. Italijansko ministrstvo je radi nezaupnice, ki jo je izrazila zbornica, odstopilo.

Dunaj, 20. junija. Orlando je zahteval tajno sejo zbornice, da se posvetuje o zunanji politiki. Obenem je zahteval od zbornice zaupnico. Ta predlog je odklonjen z 259 proti 70 glasovom.

Praga ali Budimpešta. — Češki očitki na naslov antante.

Praga, 20. junija 1919. V situacijskem poročilu o položaju na Slovaškem izražajo »Narodni Listy« svojo nezadovoljnost glede postopanja antante napram ogrski sovjetski vladi. Pariz mora voliti med Prago in Budimpešto. Gotovo je nemogoče podpirati Budimpešto. Vendar pa se more že enkrat prenehati s tem čudnim postopanjem ki bi moglo v Budimpešti pa tudi drugod vzbujati mnenje, da se more s Parizom brzojavno pripraviti, na Slovaškem pa počenjati, kar se gospodom v Budimpešti zljubi. »Mi ne prosjamo za se,« piše list, »na pragu antante, toda mi zahtevamo, da se nam ne vežejo roke, če hočemo braniti sebe in dostojanstvo antante. Ne okrepčujte naših sovražnikov, dajte nam material in češko-slovaški narod se bo že sam znebil svojih sovražnikov.«

Gostilna Senekovič

Gospodska ulica 26

priporoča: obed (vkuhana juha, goveje meso, prikuha) 6 K, gulaš 3 K, hrenovke z omako 3 K itd. Izborno ljutomersko vino liter 12 K, vedno sveže marčno pivo liter K 2'40

Delo na polju je tu!

Ste že naročili košaro in sedež za voz ter druge jerbaze za gospodarstvo? Izdeluje jih

„Pletarska šola“ Strnišče pri Ptuj

(10 minut od žel. post. Sv. Lovrenc n. Dr. p.) Naročite lahko pismeno ali ustmeno v Strnišču in v Ptuj v trgovini J. Peteršič. 4-4

Obiskujte

kavarno „Balkan“

na Tegetthoffovi cesti št. 36
(blizu glavnega kolodvora).

Lastnik: Franjo Hendler.

Za uvoz in izvoz

prevzamem blago vseh vrst, kakor žito, moko, milo i. t. d. katero imam vedno v zalogi.

Cenj. tovarnam in podjetjem se priporočam kot tvrdka z la. referencami.

Import in Export

Ferdo Sert, Maribor

Koroška cesta 21.

**Mariborska
specijalna
delavnica za
popravila ur**

F. Kneser i drug
Grajska ulica št. 5.

Restavracija in hotel

pri „Zamorcu“

(hotel „Mohr“), Maribor

Izborna pristna vina. — Lepe tujske sobe.
— Najboljša jedila. — Klubova soba. —
Prostori vrt.

Za obilen obisk se priporočata

Franc in Pavla Jančer.

Pletenje, pod-
pletenje in popravila nogavic
prevzame

Strojna pletarna Valburge Oman
Maribor, Šolska ulica 4.

Restavracija na južnem kolodvoru v Mariboru

se priporoča potu-
jočemu občinstvu.

Priznana izborna kuhinja.
Pristna vina in sveže pivo.

Fr. Stickler.

Mariborska svetlolikarna in apretacija zastorov

Vetrinjska ulica 28

Prvovrstni zavod za snaženje in li-
kanje perila v 5—8 dneh.

Nizke cene, najboljša postrežba.

Dijetetični sanatorij

Sezona
maj — september

Rogaška Slatina

Sezona
maj — september

Zdravniško vodstvo dr. Lavrič

4—1

za vse kronične bolezni želodca in črevesa, jeter in ledvic, za vse bolezni preosnove (sladko-
sečnost ali cukrovka, debelost), za putiko (arthritis urica, uratična dijateza).
Okrepčevalne kure za bledične in slabokrvne rekonvalescente po pljučnih in srčnih boleznih in za
bolne na živčevju.

Dijetetično zdravljenje po metodah prof. dra. Noordena, fizikalna terapija po načinu in obi-
čajih svetovnega zdravilišča Wiesbaden-a.

Posojilnica v Mariboru

(Narodni dom)

obrestuje od 1. julija 1919 naprej do preklica hra-
nilne vloge na knjižice in vloge v tekočem računu
brez odpovedi

po 3%

proti trimesečni odpovedi

po 3 $\frac{1}{4}$ %

Stanje vlog K 15,000.000.—, lastno premoženje nad
K 600.000.—, osemtrideseto upravno leto.